

# D. Rodionov: 10 let pokrytectví, které pohřbilo Ukrajinskou státnost

- CZ24 News | 26. listopadu 2023

**UKRAJINA: Dmitrij Rodionov se zamýšlí nad katastrofálním úpadkem, kterým prošla Ukrajina za deset roků od krvavého státního převratu financovaného USA a zrealizovaného západními tajnými službami, jenž měl jediný důvod: vytvořit ze země nástroj války proti Rusku**

Oslavují bez přehnané pompéznosti, alespoň propagandistickými frázemi se snaží povzbudit občany unavené tou desetiletou hrůzou a připomenout jim, k čemu to všechno bylo:

„Rok co rok, krok za krokem, děláme vše pro to, aby naše hvězda – hvězda Ukrajiny – zazářila v kruhu hvězd na vlajce EU, která symbolizuje jednotu národů Evropy. Sjednocení mohou být jen silní. Sjednocení, aby byli svobodní. Svobodní, abychom byli hodni. Kvůli novým časům,“ řekl ve svém proslovu ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj.

Bylo by to bezmála vtipné, kdyby to nebylo tak smutné. Takže co: Přiblížila se Ukrajina za 10 let k Evropě?

## Levný výprodej zbytků

Pučistická junta podepsala „euro-asociaci“ a otevřela svůj unii. Jenže Brusel jí to neopětoval, což vedlo k levnému výprodeji a zničení zbytků sovětského hospodářského dědictví, které Ukrajina do té doby ještě nestihla promrhat. Ukrajince přesvědčovali, že přistoupením na „euroasociaci“ získají přístup na jeden z největších světových trhů. Už ale nedodali, že jde o trh silně konkurenční a současně prošpikovaný mimořádnými zákazy a příkazy zvanými regulace, takže často se na něj nemohou ani přední světoví výrobci.

Takže kde je Ukrajina? Nezmínili, že země nemá EU co nabídnout kromě surovin, půdy, lesů a levné pracovní síly. Pokročilé technologie vyráběné v Ukrajině SSR? Směšné. EU zničila ukrajinský průmysl, stejně jako kdysi zničila průmysl pobaltských států – jenže tyto země byly kvůli tomu zařazeny do spolku, ale Ukrajina ne.

Dnes už Ukrajina nemůže prodávat do Evropy ani surovinu, protože po rozpoutání občanské války ve jménu „světlé evropské budoucnosti“ ztratila značnou část svého území – průmyslově nejrozvinutější sektor v Donbasu a nejúrodnější půdu v Chersonské a Záporožské oblasti. Jediné, co má výjimky, jsou zemědělské výrobky (obilí, kuřata atd.), které sice nesplňují unijní zdravotní normy, ale jsou v rukou amerických firem, jimž Zelenský prodal půdu a podniky za hubičku.

Navíc vše směřuje k tomu, že kyjevský režim nejspíš brzy přijde o zbytky své bývalé průmyslové a důlní moci v Dněpropetrovské a Mykolajivské oblasti, jakož i o přístup k moři, který se ovšem stejně již stává naprosto zbytečným.

## Export otroků, prostitutek, zbraní a dětí

Ukrajina sice získala „bezvízový styk“ s EU, ale to ve skutečnosti znamená jen možnost pracovat v Evropě za otrockých podmínek na nejhůře placených místech, na která jsou občané evropských států již líní. Ukrajinci jsou více civilizovaní než migranti z islámských zemí a také mnohem pracovitější – jediný skutečný přínos pro země EU.

Lze to však považovat za přínos pro Ukrajince? Vzhledem k tomu, že doma už prakticky vůbec práci nemají, takže si mohou vybrat mezi drhnutím polských záchodů za almužnu a nemocemi z hladu – můžeme říci, že to Ukrajinci v tomto směru „vyhráli“. Jediné v čem se po roce 2014 výrazně zvýšil v Evropě podíl Ukrajinců, je nelegální obchod se zbraněmi, obchodování s lidskými orgány, prostituci a prodeji dětí. Prostě kam se podíváte, „úspěchy“, které by bez „revoluce důstojnosti“ nebyly možné.

## Někam se vypařují?

Dalším „úspěchem“ je demografie. Ukrajinská SSR byla po Rusku v Sovětském svazu druhá podle všech ukazatelů – včetně počtu obyvatel: měla jich 52 milionů. Po deseti letech samostatnosti sčítání lidu zjistilo, že jich je z neznámých důvodů jen 48 milionů. Další sčítání se již neuskutečnilo v obavě, aby se neodhalila pokračující hrozivá čísla.

V roce 2012 předsedkyně ukrajinského výboru Nejvyšší rady pro zdravotnictví Tetyana Bakhteeva uvedla, že země za 15 let ztratila 7 milionů lidí. O rok později vypracoval Ústav demografie sociálního výzkumu Národní akademie věd studii, podle níž by se počet obyvatel Ukrajiny měl do roku 2050 snížit na 36 milionů lidí.

To bylo ještě před Majdanem, který tyto „vypařující“ procesy dramaticky eskaloval. A dnes už bývalý ukrajinský premiér Mykola Azarov zveřejnil nové hrozivé číslo – zmizelo 19 milionů. Odečteme-li šest milionů na ztracených územích, kde je zbytek? Válka, masový odliv obyvatelstva do zahraničí, zničený průmysl, vyprodané zemědělství, zničená medicína. To jsou hlavní „výdobytky“ „revoluce důstojnosti“.

## Lov zbytků do masomlýnku na frontě

Mimochodem, ztráta území by také nebyla možná, kdyby nebylo „Majdanu“. Na jediné z předních míst v Evropě se Ukrajina dostala jen pokud jde o kojeneckou úmrtnost: 7,5 na tisíc novorozenců (ve většině zemí EU je to 3,4 na tisíc dětí). Tímto tempem začne zbývající ukrajinská populace extrémně rychle stárnout, a ještě rychleji vymírat. Dnes ubývá nejrychlejším tempem ve své historii. A kyjevský režim, místo aby se pokoušel tento zničující trend zastavit a pokud jde o lidi a území alespoň něco zachránit, nadále hrne poslední zbytky práce schopných do masomlýnku války.

Armáda si stěžuje na kritický nedostatek personálu: prakticky došla živá síla – kvalifikovaní i nekvalifikovaní vojáci. To nedoženou žádné stamiliardy dolarů, eur či zbraní ze Západu – prostě už skoro není, kdo by s nimi bojoval.

Nepomohlo ani pevné uzavření hranic (zřejmě jako krok směrem k Evropě?). Ještě tak každý den někoho chytí na ulici, už se vloupávají i do kanceláří a bytů – ale mobilizační zdroje se nevyhnutelně vysychají. A tak vláda připravuje návrh zákona, který zrušil odklad vojenské služby při mobilizaci studentů v odvodovém věku, kteří získávají další vysokoškolské vzdělání.

# Mohylizace

Nedávno se na internetu rozšířilo video, ve kterém si velitel ukrajinského útočného praporu stěžuje, že mají žalostný nedostatek lidí, a vyzývá k mobilizaci všech starších osmnácti let. Vláda také navrhuje zúžit okruh osob, které mají nárok na odklad branné povinnosti z důvodu péče o zdravotně postižené osoby.

Je vlastně jasné, proč se tak dosud nestalo. Již nyní jsou totiž odváděni samotní zdravotně postižení – včetně, těch s výraznými příznaky chorob. Podle telegramového kanálu ukrajinského ministerstva obrany s pěkným ukrajinským názvem Military Media Center se počet vojáků v ozbrojených silách Ukrajiny za dva roky zvýšil o 40%. A jejich počet bude rychle růst, protože mužská populace se „mohylizuje“.

Probíhá vnitřní vládou způsobená genocida národa. Už je to viditelné, jak říkají Ukrajinci, pouhým okem. Co na to úřady? Stejně jako před deset lety – jsou to „oběti nezbytné na cestě ke „svobodě“. Do Evropy.

Do EU? Asi jako Turecko...

Na cestě do Evropy, která začala na Majdanu 21. listopadu 2013. Dalo by se to možná ještě pochopit, kdyby Kyjev na této cestě opravdu pokročil. Kdyby mohl počítat se svou hvězdičkou na vlajce EU (přestože žádná taková vlajka podle Lisabonské dohody neexistuje). Ale je to právě naopak – a výroky mnoha nejvyšších představitelů unie to potvrzují.

Ukrajina sice získala statut kandidátské země, ale asi tak jako Turecko. V tomto „statutu“ může zůstat půl století, a ani o krok se nepřiblíží k cíli. Jak řekl klasik, Ukrajina vstoupí do EU hned po Turecku – tedy nikdy. To by se za deset let pochopil i hlupák. Ale ne – nic nepochopili. Naopak, vychovali novou banderovskou generaci, jejíž ideologickým základem je pouze goebbelsovsky tupá nenávisť k Rusku, k ruskému jazyku (jímž stále mluví větší polovina Ukrajinců), k ruské kultuře, dokonce i k ruské církvi.

## Až do (hořkého) konce?

Během tohoto období vstoupily do dospělosti nové generace, které už neznají jiný život a jsou motivovány jen nenávisť. Udělat z nich opět lidské bytosti bude neméně náročný úkol a možná mnohem obtížněji řešitelný problém než obnova zničených měst.

Za deseti let se Ukrajina stala ohroženým územím, konstatovala mluvčí ruského ministerstva zahraničních věcí Maria Zacharovová. Země ztratila svou státní nezávislost. Je vydána na milost a nemilost západním kolonizátorům, kteří drancují zbytky přírodního bohatství a určují její vnitřní a zahraniční politiku.

Je možné vyrvat ji z jejich rukou a zachránit to, co ještě zbylo? Američané otevřeně říkají, že „budou s Ukrajinou až do konce“. Jak hořký bude, to už nechávají na představitelích kolonizovaných.

To znamená, že se nemíní nikdy vzdát využívání Ukrajiny jako nástroje nátlaku na Rusko. Alespoň tak dlouho, dokud bude Ukrajina vůbec existovat. Většinu toho, co se dalo vytěžit z kdysi druhé ekonomiky SSSR, už vytěžili. Nyní jim stačí území, aby mohli jít do války s Ruskem. Dokud úplně nedojdou lidé, respektive otroci jako „potrava pro děla“.

# Poslední roky umírajícího státu

Západ sice stále častěji vyzývá k jednání s Ruskem, ale ta potřebuje jen k získání času. K oddálení okamžik porážky režimu, který si pěstuje již deset let. K zabránění toho, aby se lidé zbavili tohoto moru, který ničí jejich zemi a zabíjí jejich blízké.

Léta již s hořkým humorem říkáme, že USA budou bojovat proti Rusku „do posledního Ukrajince“. Sotva jsme si však uměli představit, že je to skutečně přesně tak.

Je nepravděpodobné, že lidé, kteří před deset lety podleli výzvám provokatéra Mustafu Najema, vzali si teplé oblečení, čaj, kávu, dobrou náladu, přátele - a vyrazili na Majdan, si dovedli představit, jak to skončí.

Dnes mnozí "v podzemí" na Ukrajině přemýšlejí, analyzují, vzpomínají, kde to všechno začalo. Marně. Účastnit se amerických geopolitických her - respektive nechat se v nich zneužít - ještě nikdy nevedla nevede k ničemu dobrému. Uvědomit si chybu a včas přestat je jediná šance, jak se zachránit.

Ale to není případ Ukrajiny. Tam již deset let - po dobrém či po zlém - odnaučují lidi myslet. Smutný výsledek desetiletí genocidy.

A proto sledujeme poslední roky tohoto neúspěšného státu. A tragédii porobených, kteří se včas nepokusili postavit fašistické banderovské juntě na odpor - jako to za značných obětí učinili milióny lidí v Donbasu a Luhansku.

AUTOR: Dmitrij Rodionov

[ZDROJ](#)

Překlad: Protiproud